

DJARFURBLADET

KLUBBTIDNING FÖR MEDLEMMAR I DJARFUR ISLANDSHÄSTFÖRENING NR3/03

Hej!

Ännu ett Djarfur Blad är klart. Tack alla ni som skrivit! Har precis deltagit på Djarfurs Alt. KM, det var himla kul. Lagstafetten, som var ny för året, var en given hit (trots att jag "som vanligt" misslyckades med passen...)! Detta är en tävlingsgren som jag tror man skulle kunna utveckla. Det ryktas om att stall Bräcke skall skicka ut en inbjudan till närliggande stall om en batalj....vi kommer....och vi är revanschsugna....

Vi syns på KM!

:o) Eva

Nästa deadline 16 november

Omslagsbilden: Foto: Bengt Kjellin

En magisk resa till Island (läs mer på sid...)

Sid 2

• • • KLUBBINFO • • •

Annons helsida 300 kr

Annons halvsida 200 kr

Annons 1/4 sida 150 kr

Radannonser på Anslagstavlan är gratis för medlemmar i Djarfur!

Radannonser på Anslagstavlan 50 kr
ickemedlem

Medlemsavgifter 2003 (visar även fördelningen av avgiften)

	Du betalar	Varav går till SIF
Senior	370 kr	(270 kr)
Junior (13-18 år)	200 kr	(150 kr)
Familje- medlem <i>(kan du endast bli om det finns en fullbetalande senior i familjen)</i>	100 kr	(50 kr)
Minijunior (0-12 år)	50 kr	(30 kr)
Stödmedlem 100 kr <i>(medlemskap i SIF ingår ej)</i>		-
Stödmedlem fam. 50 kr <i>(medlemskap i SIF ingår ej. Annan senior, junior eller stödmedlem måste finnas i familjen)</i>		-

POSTGIRO: 966229-7

Har du frågor?

Kontakta någon av följande:

Eva Börjesson (Ordf.) 031-94 84 56

Annika Nordberg (Kassör) 0303-33 76 62

Adressändring (skicka flyttkort) till:

Annika Nordberg, Skår 110, 446 92

Skepplanda. Annika meddelar sedan SIF.

Redaktionsadress:

Eva Lind

Barnamossevägen 27

434 96 Kungsbacka

Tel. 0300-380 44, 0707-47 99 50

e-post: eva.lind.hem@telia.com

Tryckt hos Docusys, Mölndal 031-706 15 00

Nu är det dags att ta tag i höstens aktiviteter eller som jag helst vill säga ... Sensommarens aktiviteter, vill inte erkänna att det börjar bli höst nu. Jag hoppas att ni alla har haft en lika skön sommar som jag själv har haft. Det har blivit en hel del sol och även en hel del bad. Denna sommar har jag inte haft med mig hästarna

till Öland utan dom fick vara hemma hos Linda istället. Så mycket semester fick ju inte dom på det sättet utan Linda höll igång även min Faxi. Det var skönt för han såg inte ut som en stor tunna när jag kom hem igen efter hela 3 veckor utan häst. Jag fick trots allt under denna tid lite abstinensbesvär av hästar så Hans och jag tog en cykeltur över till östra sidan och då till Östra Greda så man kunde få klappa lite och känna doften dessa goa djur som vi handskas med.

Väl nu till nuet och de stundande höstmötet som jag och styrelsen hoppas att ni kommer på. Det kommer att bli i oktober mer om det kan ni se i separat annons i tidningen.

Jag hoppas på att ni där ute i djarfurland hör av ER till verksamhetskommittén eller styrelsen med förslag på aktiviteter eller varför inte bara skriva en liten notis till tidningen hur er sommar varit.

Ha det bra, och vi ses snart eller hur??

Min e-postadress: eva.borjesson@goteborg.mail.telia.com

**Välkomna till Djarfurs KM 2003
20 september i
Stall Bräcke, Gällinge**

Öppen för andra klubbar:	Nej
Godkänd SIF-tävling:	Ja, om tillräckligt antal domare finnes, annars körs tävlingen som icke-godkänd SIF-tävling.
Sista anm.dag:	28 augusti
Efteranmälan i mån av plats:	Nej
Anmälningavgift:	100 kr, grenavgift 25 kr.
Betalning:	Pg 96 62 29-7, (Djarfur)
Tävlingsgrenar:	V1, T1, T2, F1, Lätt Tölt, Lätt Fyrgång
Anmälan skickas till:	Cecilia Bark, Annas väg 1, 430 40 SÄRÖ
Övriga upplysningar:	Veterinäravgift tillkommer på plats.
<i>Vandringspris i samtliga grenar.</i>	
Frågor	Cecilia Bark tel. 031-93 64 43 eller tävlingsledare Ulrika Persson tel. 0300-213 92 el. 0702-23 40 62 ulrika.030021392@ telia.com

Vill du ha info om vad som händer
i föreningen före alla andra?

Anmäl din e-postadress till vår
e-postlista. Maila till djarfur@skogsgarde.com

Välkomna till

BISKOPSTORPS ISLANDSHÄSTAR

Den 18-19 oktober kommer Maria Bergh till
Styringe Stall i Kvibille strax norr om Halmstad
för att hålla kurs.

Maria är en välmeriterad och utbildad islandshästryttare. Under VM 2003 visade Maria att hon tillhör världseliten när hon på Kolgrimur placerade sig på en femteplats i fyrgång. Maria är även utbildad A-instruktör, C-tränare och lokalklubbsdomare. I kursen ingår teori- och träningspass, lunch och fika samt lättare kvällsförtäring för övernattande kursdeltagare. Både övernattningsmöjligheter samt boxplats finns att tillgå på Styringe Stall.

Pris: 1250:- • Max 12 deltagare

Anmälan är bindande och ska senast vara inkommen den 15 september.

Anmälan kan ske genom telefon eller mail.

Tel. 035- 563 58, eva.linner@linner-pensionsplanering.se

Alla Djarfurmedlemmar inbjuds till höstmöte den 12 oktober kl 19.00.

Plats Stall Bräcke.

Svar om deltagande (för matens skull) görs till Anna Åströms mobil 0707-79 32 30 senast den 1 oktober.

Välkomna önskar styrelsen

Tävlingskurs för Nathalie

Tävlingskurs med Nathalie Andersson

Teori & praktik, videofilmning, 11-12 okt.

på Anderssons gård.

Bokning och info, Torbjörn Sterner 031-

690101 eller torbjorn.sterner@primetec.se

Ett "djarfurarrangemang"

Trail-träning

*Måndagen 29 september
kl 18 hos Gneisti
Islandshästar i Hanhals*

Westerninspirerad tävlingsform med moment såsom att öppna grind från hästryggen, gå över pressenning etc.

***Inga förkunskaper behövs,
alla hästar platsar!***

Pris 100 kr (betalas på plats).

Anmälan görs senast
27/9 på tel 0300-159 86
(Nathalie).

Trail-tävling

*Måndagen 6 oktober
kl 18 hos Gneisti
Islandshästar i Hanhals*

Anmälan görs senast 4/10
på tel 0300-159 86 (Nathalie).
Anm. avgift 100 kr (betalas
på plats).

*OBS! Det går bra att lämna
anm. på telefonsvararen.*

Verksamhetskommitten informerar AKTIVITETER I HÖST/VINTER

LÄDERKURS
TAPPSKOKURS
MASSAGEKURS
STUDIECIRKEL I BE-KÖRKORT

Verkar något roligt att vara med på så slå en signal eller skicka ett mail till
Torbjörn Sterner 031-69 01 01, torbjorn.sterner@primetec.se,
Tina Hansen 0340-383 13 eller Karin Andersson hemmakarin@netscape.net,
tel. 0709-87 35 28

Djarfur jubilarer!

...den 19 augusti fyllde **Nils Andersson** 55 år. Nisse är stolt ägare till Anderssons Gård samt den fina hingsten Fylkir med vilken han vann både T1 och V1 på Djarfur open i våras.

...den 20 augusti fick **Maria Paulström** 20 ljus på tårtan. Hon har gått hästprogram på Strömmaskolan, men har därefter tagit sitt förnuft till fånga och gått över helt till islandshästar. Hon blev, tillsammans med Fjödur, totalsegrare i lättklasserna vid förra årets KM, men i år tävlar hon med Jólnir i öppna klasser.

Hippo, hippo, hurra!

Vill du skicka ett knippe morötter till någon eller tipsa om någon som fyller jämnt? Maila till Djarfur Bladet: eva.lind.hem@telia.com

Dagens knippe morötter

Ett stort knippe morötter till alla funktionärer som ställde upp under årets Alternativ- KM.

Ett extra tack till vår domare Sofia Ripe som med kort varsel ställde upp och glatt åkte från Växjö: Anna och Arne för (som vanligt) fin anläggning och bra service, Monika som ställde upp som domare för övriga grenar, till vår handskrivare Louice, till Kristina & Sofia vilka som vanligt drog runt cafét, till Christian som lagade den goda lunchen, till Laila som gjorde ett mycket bra jobb som biträdande tävlingsledare, till Josefine som trots en hektisk tentaperiod fick ihop funktionärerna, till vår kunniga speaker Tina, till Suzanne som hjälpte att fixa med hindrena och till sist till alla er andra som ställde upp mer eller mindre frivilligt! Ett jättetack också till sponsorerna av våra två nya vandringspris, Mölndals mekaniska verkstad och Barnamossens Islandshästar.

Ulrika

STALLSHOPEN

BISKOPSTORPS ISLANDSHÄSTAR

Nu har vi fått hem trän,
tyglar, viktboots, jodphurs
direkt från *Ástund*. Vi har
även produkter från
Musto, Cavallo, Jacson,
Globus, Bucas, Eldorado m.fl

Vägbeskrivning:

Kör E6 och ta av mot
Kvibille. Sväng höger mot
Biskopstorp vid husvagns-
affären. Följ skyltningen.

Öppettider:

Måndag-Fredag 12.30-18.00

Lördag 10.00-13.00

Välkommen!

Tel. 035-56358

Nytt! Även försäljning
av Djarfur-prylar!

Mingelbilder från vårfesten den 29 maj

Ulrica, Lars-Erik, Kristina, Tonny och Tina.

Marie-Louise, Martin och Maria.

Lovisa, Johanna, Rebecca och Sofia.

Alternativ KM

24 augusti 2003

V50
Öltölt Tvågång
Lagstafett
Flagglopp Dressyr
Hoppning T18
V60

Hej, jag heter Julia och är 13 år, jag var med på alt.km söndagen den 24 augusti med min häst Stiarni som står på lilla Gräppås gård i Onsala.

Dagen började med att vi (jag, mamma och pappa) fick gå upp tidigt på morgonen för att åka till stallet och hinna borsta och göra i ordning allt innan vi åkte. Lastningen gick bra, Stiarni var lite tveksam i början men det gick....

Efter ungefär en halv timme med bil var vi framme, då gick vi och bockade av att vi var framme.

Jag och min kompis Martina gick och tog ut Stiarni ur hagen där han hade stått ett tag meddåns vi stod och tittade på de andra tävlingarna i väntan på att jag skulle tävla.

Vi borstade honom länge, så han skulle se riktigt fin ut, men det är nästan lönlöst att få bort fläckar på en vit häst !!

Efter att jag värmt upp honom i ca 20 min gick tiden plötsligt väldigt fort... för ett tu tre skulle jag ut på banan!

Det gick faktiskt ganska bra, jag blev nöjd med resultatet fast jag blev diskad. Först förstod jag inte varför, men senare fick jag veta att jag inte fullgjorde ett av varven helt.

Jag blev ledsen men hann inte tänka på det allt för länge innan nästa tävling barnhoppningen (40 cm) vipps hade jag hoppat klart helt felfritt och kom med i omhoppningen. Jag rev inte där heller, kom 2:a och blev jätteglad!

Sedan var det hoppning (60 cm) Stiarni rev ett hinder, och vi kom 5:a. Jag var jätteglad ändå!!

Julia Wallin Sommansson

P.S. tack Laila för ditt stöd det betydde mycket för mej!!

Alternativ KM 2003

Louice

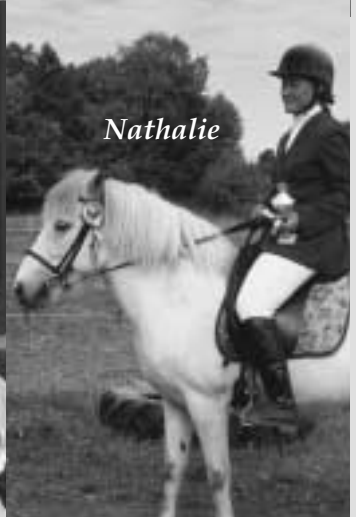
Tina

Monika

Sofia

Laila

Nathalie

Om en hopptävling

Följande samtal utspelades i en hästtransport på väg hem till Hanhals efter Stall Klevsviks hopptävling.

- Ja du Jólnir, hur känns det nu efter din första hopp-tävling?

- Tack, bara bra! Jag är mycket nöjd med mig själv, och lillmamma Maria skötte sig bra hon med.

- Men du såg allt lite orolig ut först...

- Jo, det får jag väl erkänna, det såg ju rätt hemskt ut först, men när jag väl kom över hindren så var det rätt kul! Men det var faktiskt rätt höga hinder...

Människorna sa något om 40 centimeter... Vet inte riktigt vad de menar med det, men högt var det i alla fall! Det är minsann inte så lätt när man är ett så väldigt litet djur! Men själv då Fjödur, du verkade inte riktigt vara dig själv idag?

- Nej det är inte så konstigt! Jag har ju gått med ridlägerbarn på ryggen hela veckan och då blir det inte en lugn stund. Det är klart att man blir lite trött!

- Men Nathalie sa ju att hon var nöjd med dig ändå?

- Ja, det kanske hon säger, men jag vet allt vad hon tycker om de enfärgade prydnaderna de hänger på tränsen, hon ska minsann ha tvåfärgade! Dessutom kan man tycka att hon borde hjälpa till lite när hon vet att jag är trött. Nej här får man göra allt jobb själv!

- Så vad tyckte du om de andra hästarna idag? Brukar det vara så pass många bra hopphästar?

- Nej, jag tycker nivån var ganska hög, och Stormur och Blesi som vann varsin klass gjorde båda att utmärkt jobb. Det påstås att Blesi skulle vara en äldre herre, men det syns då inte när han hoppar.

- Nej det håller jag med om! Men någon jag definitivt beundrar är Tirre, han håller verkligen på sina principer. Vill man inte hoppa, så gör man inte det!

- Fast till slut blev han så illa tvungen. Den där Malin han har på ryggen är ruskigt tuff!

- Ja det är tur att våra människor är lite mesigare.

- Oj, nu stannar vi! Hoppas vi är hemma!

- Det hoppas jag med, jag hörde mammorna säga något om mycket havre när vi kommit hem...

Maria och Jólnir

Louise och Kyrholts-Blesi

"After-jump" i Klevsvik

*I samarbete med
Andersson Gård*

Anna-Karin &
Thorsteinn Sverrisson
För information och bokning:
tel: 0340-65 22 23,
0705-82 18 87
stall.dugatorp@telia.com

Ridning på islandshäst

Stall Dugatorp i Gällinge ligger strax söder om Kungsbacka. I vårt stall finns 20 hästar, varav 10 är inackorderade. För våra uteritter erfodras ridvana, både för ryttarens och hästens säkerhet. Saknar ni ridvana, löser vi detta med någon eller några lektioner i paddocken. Turen kan skraddarsys efter Era önskemål, från 2 timmar till flerdagstur med övernattnig i skogen eller bed&breakfast på Andersson Gård, Fjärås. Med närheten till Hallands ridled finns många olika ridvägar i underbar natur.

Sommartävlingar 2003

Hoppning, stall Klevsvik 18 juni

40 cm

Plac.	Ryttare	Häst	Omg.1	Omg.2
1	Johanna Ahlström	Stormur	0	0 (19,5 s)
2	Karin Sjöstrand	Blesi	0	0 (20 s)
3	Sofie Falkman	Byr	4	
3	Nathalie Andersson	Fjödur	4	
3	Louise Widén	Blesi	4	
6	Eva Lind	Árveig	8	
6	Maria Paulström	Jólnir	8	
8	Malin Andersson	Tyrffingur	16	

60 cm

1	Karin Sjöstrand	Blesi	0	0 (19 s)
2	Nathalie Andersson	Fjödur	0	0 (20,1 s)
3	Eva Lind	Árveig	0	0 (23,7 s)
4	Johanna Ahlström	Stormur	8	
4	Louise Widén	Blesi	8	
6	Sofie Falkman	Byr	16	
6	Malin Andersson	Tyrffingur	16	

Kvällstävling, Anderssons gård 23 juni

Lätt fyrgång upp till 14 år

Plac.	Ryttare	Häst	Poäng
1	Malin Andersson	Tyrffingur	4.83
2	Matilda Torstensson	Toppa	4.66
3	Rebecka Hjeltén	Íris	4.16
3	Linnéa Adler	Mói	4.16

Lätt fyrgång

1	Karin Andersson	Tyrffingur	4.75
2	Åsa Adler	Mói	4.37
3	Madelaine Sandström	Thraut	4.25
4	ViviAnn Sjöstrand	Blesi	3.62

Fyrgång V1

1	Maria Paulström	Jólnir	5.00
2	Kajsa Strömberg	Hetja	4.60

Tvågång

1	Maria Paulström	Fláki	5.80
2	A-K Sverrisson	Hetja	5.50
3	Linnéa Adler	Mói	4.80
4	Vivi-Ann Sjöstrand	Blesi	2.50

Kvällstävling, Anderssons gård 18 augusti

Lätt tölt upp till 14

Plac.	Ryttare	Häst	Poäng
1	Fanny Vas	Múli	5.00
2	Melina Nordin	Hrannar	4.83

Tölt T1

1	Hanna Thomasson	Djarfur
2	Maria Paulström	Jólnir
3	Maria Björklund	Fylkir
4	Hans Eriksson	Drengur
5	Louise Rosengren	Tigull

Lätt tölt

1	Louise Rosengren	Gyöja
2	Johanna Ahlström	Stormur
3	Linnéa Vaas	Vigdis
4	Ulrika Persson	Dokka

Alternativ KM 25 augusti, stall Bräcke

Dressyr:

Plac.	Ryttare	Häst	Poäng
1	Nathalie Andersson	Fláki	5,4
2	Nathalie Andersson	Fjödur	5,0
3	Maria Paulström	Jólnir	-

V50

1	Cecilia Bark	Tigull	4,9
2	Fredrik Bark	Thráður	3,5
3	Bodil Jakobsson	Geisli	3,4

V60

1	Cecilia Bark	Tigull	5,3
2	Fredrik Bark	Thráður	4,3

T18

Plac.	Ryttare	Häst	Poäng
1	Thomas Carlén	Ofeigur	5,3
2	Louise Widén	Kyrholts-Blesi	-

Tvågång

1	Linnea Adler	Moi	5,5
2	Eva Lind	Arveig	5,3
3	Tina Nordin	Demantur	5,0
3	Ulrika Persson	Dokka	5,0
5	Johanna Ahlström	Stormur	4,5
6	Melina Nordin	Hrannar	4,3
6	Sofie Falkman	Byr	4,3
8	Eva Brodin	Milla	3,0
9	Bodil Jakobsson	Geisli	2,3
10	Malin Andersson	Tyrfingur	-
10	Julia Wallin	Stjarni	-

Gångartsstafett

1	Lag Boddan, V1	5,3
2	Gneisti, F1	4,7
3	Riders of the storm, V1	4,5
4	Klevsvik, F1	4,1

Öltölt - Uttagning

		Tid i sek
1	Nathalie Andersson Fláki	64,6
2	Nathalie Andersson Fjödur	65,0
3	Caroline Karlsson Njördur	77,5
4	Bodil Jakobsson Geisli	78,3
5	Karin Andersson Tyrfingur	96,5
6	Fanny Vas Müli	101,5
7	Monika Martin Hekla	112,4
8	Torbjörn Sterner Vikingur	115,6
9	Johanna Ahlström Stormur	139,5
10	Cecilia Bark Tigull	139,7
11	Åsa Adler Moi	-
11	Sofie Falkman Byr	-

Öltölt final

1	Nathalie Andersson	Fláki
2	Caroline Karlsson	Njördur

Flagglopp

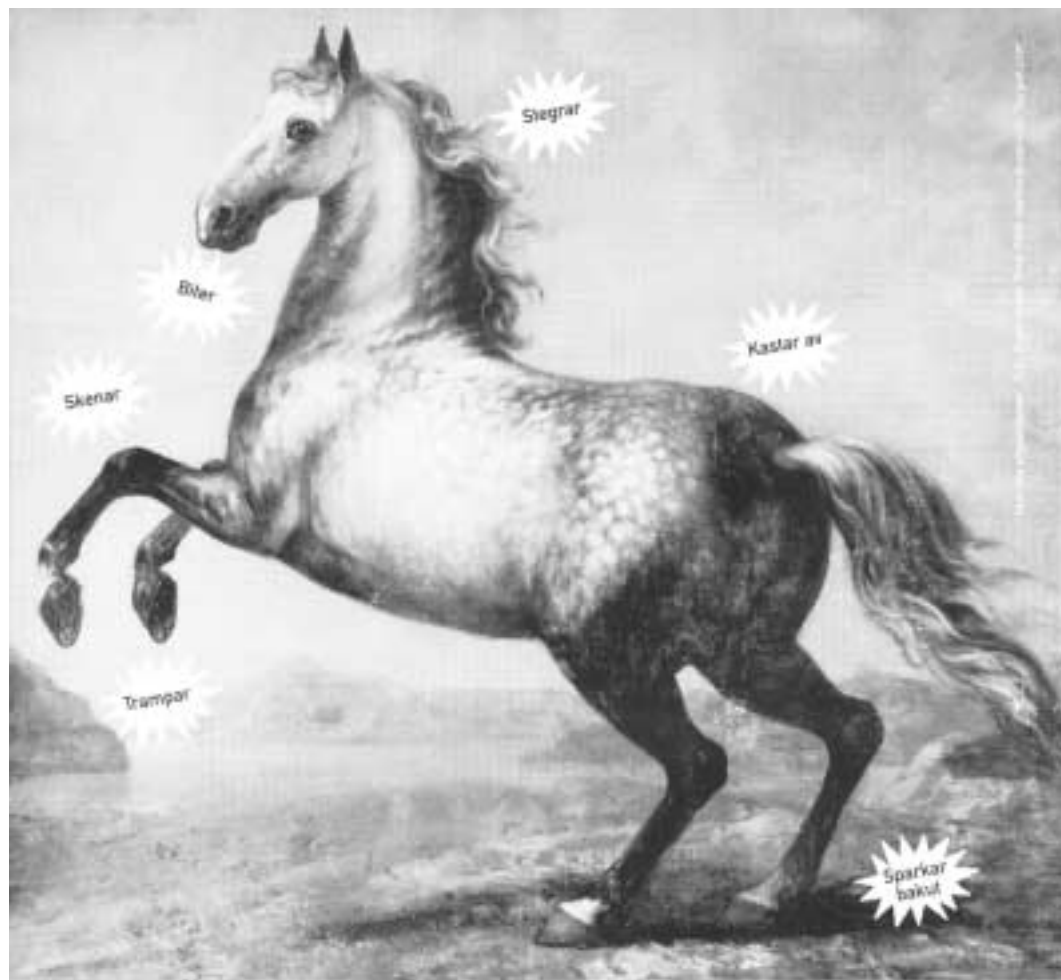
		Tid i sek
1	Nathalie Andersson Fjödur	39
2	Torbjörn Sterner Vikingur	50
3	Johanna Ahlström Stormur	58
4	Nathalie Andersson Fláki	63
5	Karin Andersson Tyrfingur	74
6	Fanny Vas Müli	88

Hoppning 60 cm

1	Nathalie Andersson	Fjödur	0/0	21,5
2	Eva Lind	Arveig	0/0	24,1
3	Linnea Adler	Moi	0/4	22,7
3	Maria Paulström	Jolnir	0/4	22,7
5	Emelie Eriksson	Svanur		4
5	Julia Wallin	Stjarni		4
7	Johanna Ahlström	Stormur		16

Hoppning Barn (40 cm)

1	Linnea Adler	Moi	0/0	19,5
2	Julia Wallin	Stjarni	0/0	21,0
3	Caroline Karlsson	Njördur		8
3	Melina Nordin	Hrannar		8
5	Malin Andersson	Tyrfingur		24

Även tama hästar kan bli vilda.

En olycka händer så lätt när hästen av någon anledning klickar till eller blir uppspelt. Den blir handgriplig (hovgriplig om du så vill) och du eller någon annan kan lätt komma till skada.

Agria Incident är en unik försäkring som täcker alla personskador som en häst orsakar. Den ingår som standard i alla Agrias hästförsäkringar. Ett bra mervärde om vi får säga det själva.

Sånt som gör dåliga dagar mindre dåliga.

AGRIA INCIDENT – INGÅR I EN RIKTIG HÄSTFÖRSÄKRING

Kontakta Carina Sarwe 035-326 31, Pernilla Ovanmo 035-640 28, Anita Olsson 035-420 08, Agneta Nilsson 0346-421 14, Helene Larsson 0340-360 46, Christina Sander 0340-67 44 48 eller Marina Kwarnmark 0300-54 15 03

Ett mästerverk!!

SELLERIA
equipe
ITALIANA

Equipe Island

I en värld där hjulen snurrar allt snabbare, har vi funnit Equipe-Selleria - Italiana. Ett mästerverk i sadelmakeribranschen. Tillsammans har vi nu skapat en sadel i specialdesign för islandshästens - och islandshästryttarens - särskilda behov. Det är en upplevelse för både häst och ryttare. Varje detalj i kollektionen representerar den mest optimala lösningen. Det gäller såväl teknik som design. Allt material är utvalt i högsta kvalitet och bearbetat på klassiskt sätt. Bommen är en äkta fjäderande träbom. Dubbelsytt kalvläder. Bosaorna är stoppade med gelpads. 2 st långa sadelgjordstroppar med 3-punktfäste. Att äga en Equipe-sadel är ett fantastiskt bra val för både dig och din häst.

Köp din sadel på räntefri avbetalning 12 månader, 0 kr i handpenning!

GULVE AB tel 035-522 80 www.gulve.se

ÅTERFÖRSÄLJARE: Slakteri Stevnsören, Ålängså • Margaretabef, Eversd • Malin Bränneval, Berga • Fers Ederi, Västervik • Sjöbjörns, Skärpöje

Tänk vilken tur jag hade!

JAG, ULLA-STINA, fick möjligheten att följa med på Stall Klevsviks Vårritt! Laila Björn, en av mina islandshästvännor (jag motionsrider hennes ljuvliga häst Glofaxa) frågade mej om jag hade lust att rida med på Vårritten om hon kunde ordna någon som ville låna/hyra ut en häst till mej den dagen.

- Ja, absolut var mitt svar. Jag var tacksam att jag fick frågan! Sagt och gjort! Frågan kom upp på ett möte som Stall Klevsvik hade, och TÄNK, där fanns en vänlig själ som hade 2 hästar, Ulla Terneby! Jag fick låna en av hennes häst-ar, en gammal trotjänare vid namn Völundur!

Kristi Himmelfärdsdagen, 29 maj 2003, var en underbar dag på alla sätt

och vis. Jag var i Stall Klevsvik kl: 9.30 som jag blivit tillsagd, där stannade jag till en liten stund när jag parkerat bara för att lyssna in och andas in den mysiga och härliga atmosfären. Hästarna som frustade och gnäggade, massor med hästprat, förväntansfulla hästar och ryttare. Jag träffade Ulrika, Laila och Kate som var de jag kände. Ulrika visade mig tillrätta i Stallet! Äntligen kom ögonblicket då jag fick träffa Völundur och hans matte, Ulla. Trygga och vänliga själar bägge två! Efter tio minuters snack, iordningställande av häst och mig själv (Ulla hade förberett allt) så var det då uppsittning! Allt kändes finemang! Först var det fotosession och en välbehövlig färdknäpp, sen, äntligen, iväg! Ulla,

Mysigt samkväm vid Lilla Iglatjärn.

Völundurs matte ledde turen och det gjorde hon med bravur! Ett härligt tempo hela tiden! Vi red i en vacker miljö, skog, stigar, grusvägar och alla sorters underlag. Völundur var bäst på att gå passgång, det gjorde han alldeles utmärkt, så det fick han göra mestadels när dom andra travade och töltade, han hade en fin galopp och var behaglig att rida på en långritt. När vi ridit två timmar var det dags för paus, efter en lång, snabb galopp stannade vi vid en sjö, det var så vackert så det nästan var överkligt!

Vi "klädde" av hästarna, "vattnade" dom i sjön, sen fick dom väldoftande hö och välbehövlig vila. Vi ryttare blev ompysslade också! Finns det någon gång det är godare att njuta av

Utfodring av hungriga ryttare.

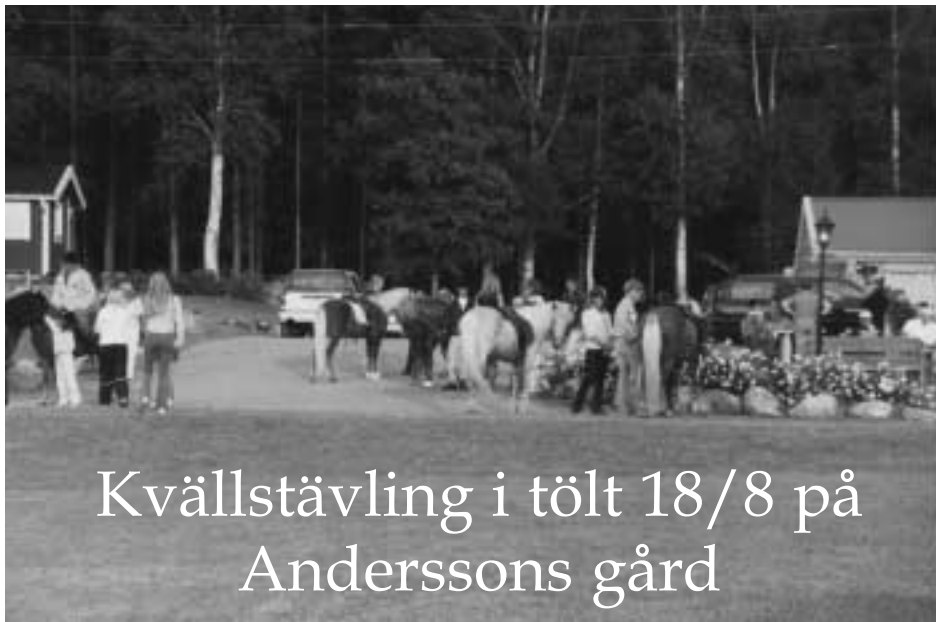
Fina fuxar pustar ut.

serverad picknick ute i naturen än tillsammans med hästfolk och hästar som står och mumsar på sitt hö? Knappast! Vi njöt av det i allra högsta grad! Efter en timmes paus var det uppsittning igen för två timmars ridning hemåt. Vi tackade Fotfolket (bilfolket) som hade utfodrat både oss ryttare och hästarna så angenämt. Vi red en lika fantastisk väg hemåt bl.a. hamnade vi på en travbana där hästarna fick sträcka ut i en häftig galopp! Völundur kämpade på och började nog längta hem till sin hästhage!

Dom fyra timmarna på hästryggen gick alldeles för fort. Jag är väldigt glad för att jag fick möjligheten att rida med på Stall Klevsviks Vårtritt. Efter vi borstat, vattnat, satt på täcket

och allt som hör till efter en härlig ridtur, smekte jag Völundurs mule och viskade i hans öra! - Hoppas vi ses nästa år!!

*Hälsningar från
Ulla-Stina Nilsson*

Bilder: BEva Lind

Kvällstävling i tölt 18/8 på Anderssons gård

...eller "En debut i trefaldig bemärkelse"

Inför årets tävlingssäsong så hade jag bestämt mig för att Dokka och jag skulle vara med på kvällstävlingarna och alternativ-KM. När det sedan var dags för den första kvällstävlingen i juni så insåg jag att Dokka aldrig ens sett en ovalbana (ännu mindre varit inne på en). Hon hade inte heller åkt transport sedan hon kom till mig för mer än ett år sedan (och då åkte hon lös och ensam i "gamle-husse" Tomas Rolls Royce-vagn, vår transport har inte riktigt den standarden...). Dessutom hade vi i den vevan förlagt handbromsen vilket gjorde att vi inte alltid stannade när jag ville.... tänk vad många ursäkter man kan komma på! Jag beslöt mig i alla fall

för att skjuta upp premiären till kvällstävlingen i augusti så att vi skulle hinna ordna alla dessa saker under den lååååå sommaren.

Sen sa det "svisch" och så var det augusti, oops (!) och jag som skulle vara bortrest 11-17 augusti... Nåja när den 18 kom hade vi i alla fall hittat handbromsen (m.h.a. vår tränare Markus) men de övriga bitarna var ju fortfarande i samma status.

Men det är ju kul att tävla så vi anmälde oss till LT ändå, eftersom vi var anmälda till bl.a. lagstafett i Alternativ-KM den efterföljande helgen var det ju bra om Dokka i alla fall hade sett en ovalbana innan. Målen för täv-

Ulrika och Dokka tävlingsdebuterade

lingen (ja jag är projektledare...) sattes till tre, 1: ta oss dit, 2: stanna kvar på banan under hela tävlingen, 3: ta oss hem.

I god tid var vi och Johanna och Stormur (som skulle göra oss sällskap) klara att åka för lastningen kan ju ta tid... och så gick Dokka bara rakt på och vi kom iväg alldeles för tidigt! I bilen dit pratade vi om att ha mål och då konstaterade Johanna att hennes mål var att få en blå rosett för det var den enda färgen som hon och Stormur inte hade!

Väl på plats kom nästa överraskning, trots att jag både deltagit i och varit åskådare

vid ett flertal kvällstävlingar hade jag lyckats förtränga att de rids i finalform, d.v.s. de tänkta två varven tölt blev närmare tio, ojdå!

När mina ridstövlar anlände till tävlingsplatsen med specialbud (man kan ju inte komma ihåg allting) kunde jag äntligen börja värma upp.

Kvällstävlingen (som hade lockat en rekordpublik som njöt av fint väder och god korv och fika) började med Lätt tölt för barn där Fanny Vas och Melina Nordin red (detta var även Melina och Hrannars tävlingsdebut om jag har fattat det hela rätt). På två vackra silversvarta hästar (visst är det fint med färger) red de båda en snygg uppvisning som slutade med en seger för de lite mer rutinerade Fanny och Múli.

Sen var det dags för Lätt tölt, vi var fem ekipage som red in på banan och började tölta. Dokka var jätteduktig men ju längre vi töltade ju tröttare och mer travtaktig blev hon. Så var det dags för ökningarna där vi trots trötta ben lyckades bättre (springa fort är ju kul...)

Johanna och fina Stormur

Nathalie med personlig sekreterare

och så var det till sist över 10 varv och en hel evighet senare. Tänk att det kan vara så jobbigt att rida "lite" tölt!

Kvällens nästa (och sista) klass var T1 men jag måste ju i ärlighetens namn säga att jag inte hann kolla så mycket på den (hade fullt sjå med att berömma hästen och pusta ut..). Jag vet i alla fall

Rebecca tränar inför framtiden

att även här var det fem ekipage och bl.a. skymtade jag Maria Björklund på Nisses hingst Fylkir, Louise Rosengren på en tjugig skäck samt Hanna Tomasson på klubbens namne Djarfur (som vann klassen).

Som avslutning var det prisutdelning och jag och Dokka fick inte den förväntade gröna rosetten utan en röd eftersom vi kom på delad 4:e-plats, jippi! Johanna och Stormur kom 2:a och fick den önskade blåa rosetten.

Nu gällde det bara att uppfylla mål 3, ta oss hem. Hästarna gick snabbt på transporten (de ville nog hem...) och så skulle vi bara köra hem, men om man lägger nycklarna inuti den låsta bilen (jodå det går om man har en Ford:o) så är det svårt. Av med hästarna, flytta transporten till Christians bil och på med hästarna igen (som nu undrade vad vi sysslade med). Till sist kom vi hem, trötta men nöjda!

Tack Nathalie för att du orkar engagera dig i ett alltid lika kul arrangemang (jag vet att det är mer jobb än många inser).

Tack Kristina för att du alltid lika glad orkar släpa runt cafét till alla våra arrangemang, stora som små.

Nu när vi vet att man kan nå sina mål har jag och Johanna höjt målen inför Alternativ-KM, nu är det blågult som gäller!!

*Ulrika och Dokka
Tävlingsdebutanter*

En resa till själens medelpunkt

Bilder: Bengt Kjellin

EN VACKER SOMMARNATT för drygt två år sedan, var vi några stycken, som drömde om en Islandsresa. Den blev av.

Sammanlagt åtta personer har i sommar sökt livets mening på Island. Fann vi den?

Tre av oss bokade en långtur med Eysteinn Leifsson. Turen utgick från Kirkjubaer – gården som föder upp fuxar med bläs.

Redan första dagen fylldes med mer innehåll än vi räknat med. Eysteinn hämtade oss på Keflavik. Han skulle även hämta en finsk deltagare, men hon skulle komma senare. De mellanliggande timmarna tillbringade vi i Blå Lagunens varma vatten. Detta bad blev det första i en lång rad. Vilken känsla att sitta i det mjölkvita heta vattnet, medan svarta regnmoln jagade över himlen.

På resan mot Kirkjubaer började vi använda ordet makalös. Skulle vi få tio

kronor för varje gång vi brukade det, skulle nästa års resa vara finansierad. Landskapet är makalöst. Rätt vad det är, står en vit rökplym ur marken – varm källa.

Vi stannade till på den välskötta gården Dalur, för att hämta ett regnställ, till en islänning! Där hade man rikligt lyxat till det och planterat träd.

När vi närmade oss vårt mål, blev landskapet allt plattare och hästflockarna fler. Långt ner i söder skymtade Vestmannaöarna.

Nu fick vi träffa resten av sällskapet. En tjuugoårig hästhandlare. En trettioårig sjuksköterska. En finska som var med i bilen. Vi var alltså bara sex deltagare. Hoppas att jag inte störde glädjen och förväntningarna i sällskapet. Jag glömmer hela tiden att jag inte längre är sjutton utan en liten tant. Eysteinn, hans fru Gudleif, Haldor och hans fru Elisa

och tre rara små barn stod för perfekta arrangemang. Första middagen var fisk i olika former. Helt delikat.

Under middagen planerades ridningen. Egentligen skulle vi rida runt gården första kvällen, men väderleksutsikterna sade storm och det tog alla på allvar. Det beslöts att vi skulle rida första delsträckan redan denna kväll. Vid åtta tiden kom det andra svenska sällskapet, som hade bokat in sig på turen.

Dags att pröva hästar. Det kändes lite läskigt. Jag har ju inte ridit på någon annan häst än Tígull på åtta år. Det bar iväg i flygande fläng över lavasanden. Först red en islänning, sen kom gruppen, bakom kom alla löshästar och sist de islänningar, som blivit över. Instruktionen var: full fart, strunt i gångart, kommer flocken ikapp, öka.

Fantastiskt – makalöst.

Dagens etapp slutade på Gunnarsholti.

Dag nummer två skulle vi över en flod. Vi fick nya stränga order. Häng på bakom, men inte för nära, titta på ryggen framför, akta dig för att titta ner i vattnet, då tappar du balansen och trillar i, om hästen börjar simma, håll i manen. Vi möttes av Kristinn från andra sidan. Han bjöd på starkt ur medhavd flaska. Först drevs flocken över, den kom lite för långt nedströms och sam iland en bra bit ifrån oss. Nu var det vår tur. Konstigt att inte blicken brände hål i jackan framför. Strax före grundvattnet på andra stranden, släppte hovarna från botten en kort ögonblick.

Fantastiskt – makalöst.

Inte förrän efteråt kom jag att tänka på att det hade regnat och haglat en stor del av ritten. Stormen däremot hade inte kommit igång riktigt.

Hästarna tillbringade natten på Árbaer. En del fick åka hästtaxi tillbaka till Kirkjubaer, för vi skulle rida turen runt gården på kvällen. Överallt ser man stora hästtransporter. Hästarna forslas gärna fem tillsammans lastade på tvären.

Under eftermiddagen gjorde vi också studiebesök på Ármót – en lyxanläggning som bara växer och växer. Vi såg också Icelandairs lyxhotell vid en laxälv. Dagens bad tog vi i badhuset i Hella, där bubbelpoolen var 35 grader och bassängen 30.

Efter ännu en delikat middag, red vi runt gården. Det tog en och en halv timme. Vi såg ungdjursflockar, valackflockar och stoflockar. När vistannade till, blev flocken nyfiken och kom och tittade på oss. Mest fantastiskt var det när vi stod högt ovanför en brant dal, plötsligt dök det upp fuxhuvuden med blås över kanten – som vuxna ur jorden. Dagen avslutades med en film om Kirkjubaer. Undrar vad vi drömde om natten?

Nästa dag, som startade på Árbaer, kom två nya hästar till flocken. Nu blåste det ordentligt, men slutade regna efter ett tag. Första paus gjordes på Dalbaer. Där fanns det hingstar. En var stor, stilig och stark med fantastiska muskler. Den vill jag ha.

Nu rök sanden. Det knastrade mel-

lan tänderna och ögonen rann. Man fick se till att inte ha flaxande kläder. Denna dag red vi den längsta etappen. Landskapet var hänförande. Vi red högt upp och hade en älv nedanför. En paus tog vi i en fårfälla som funnits där sedan 1660. Vi varje längre rast bytte vi hästar. Då gällde det att vare i en inhägnad där man kunde fånga hästarna. Efter fullbordad ritt hade jag prövat tio hästar. Bara två av dem red jag två gånger. Det blev mer lärorikt än lika många kurser. Dagens ridpass avslutades på Leirubakki, där hästarna släpptes i en jättehage. Två fick gå vid stallet och användes när vi drev in flocken nästa morgon.

Så kom dagen med det fantastiska vädret. Det var soligt, ganska stilla och alldeles klart. Hekla hade ingen mössa. Andra dagar hade hon antingen basker eller slöja. Ritten gick över lavasand med sten i. Flera gånger red vi över vattnet. Vi hade nu blivit så förhärdade att vi helt nonchalant drog upp benen för att hålla oss torra.

Lunchvilan tog vi vid en gammal husgrund. Alldeles bredvid fanns ett litet monument. På denna plats hade en kvinna fött upp tjugo barn. Undrar vad de åt? Huset låg totalt isolerat uppe på en fjällhed. De hade kanske ko, häst, får och fisk i floden, men resten då . . . Jag undrar. Det var inte så lätt att mat oss heller. Lunchpersonalen visste inte riktigt var vi var. Bra med mobil. Till slut fick vi syn på dem, men då körde de fast. Räddningsexpedition utgick, som bärgade både bil och lunch. Dagen avslutades på Leirubakki. Sista dagens

ridning stundade. Vad tiden hade gått fort. Vi skulle oss från Leirubakki till Kirkjubaer på fantastiska ridvägar. Det är välordnat för hästfolk i Island. Om körvägen är stor och bred, finnas det alltid en ridväg bredvid. Där springer flockarna så käckt lösa bakom ryttarna. Problem löser man alltid, men det gäller att tänka först. När man färdas förbi gårdar, där en i flocken blivit född, gäller det att sätta en ryttare på den hästen. Det glömde vi en dag. Då sprang "magra stoet" hem till sig. Hon blev hämtad med hästtaxi samma kväll. Vi fick också höra en historia om hästen som slängde av ryttaren och smet. Tre veckor senare hörde en hästbonde av sig. Han hade sett en häst med sadel och träns i sin flock!

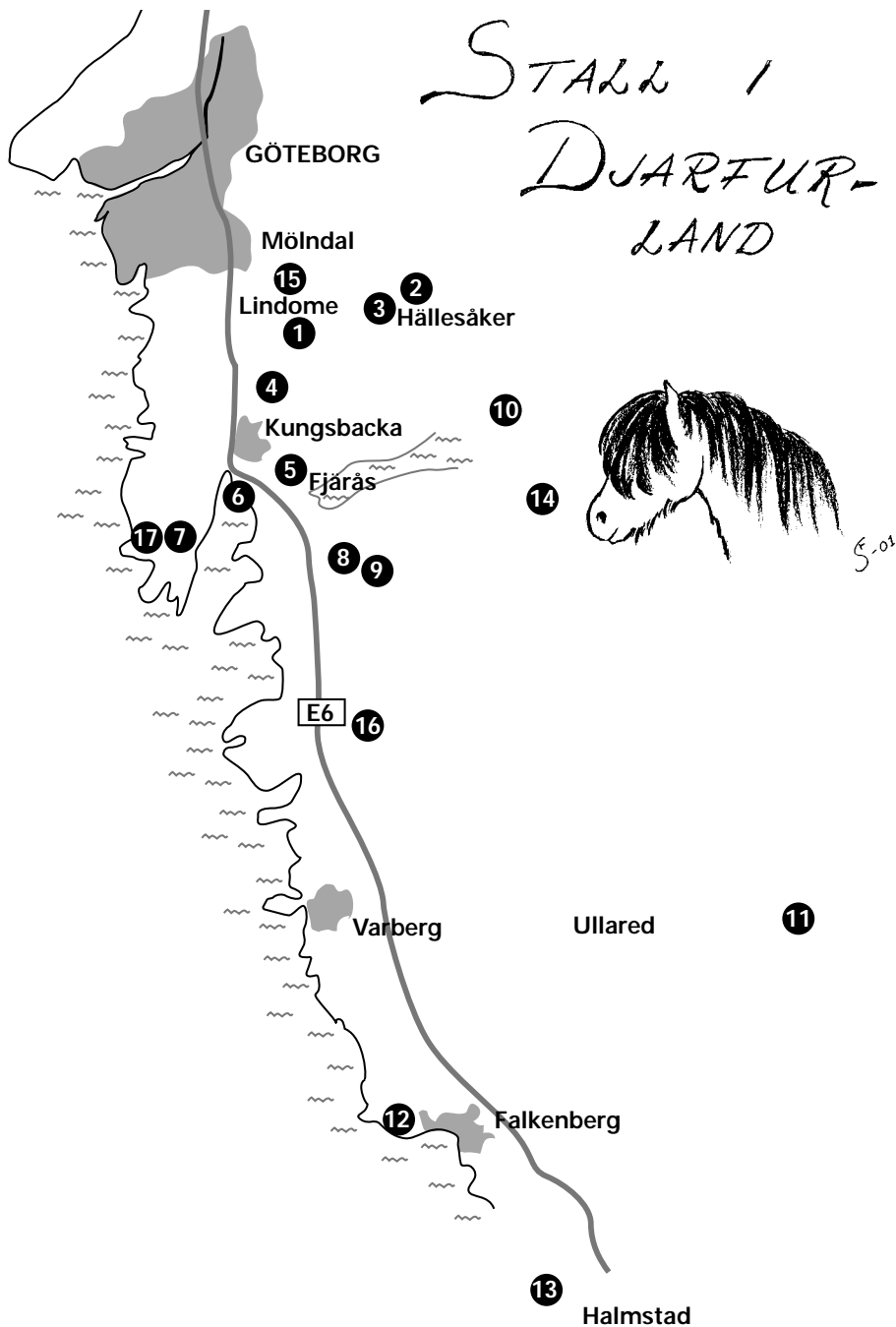
Ett stilla regn föll hela denna sista dag, men det blåste inte och då är det fint väder. Denna dag red jag hästar, som krävde koncentration. Hur det såg ut, vet jag inte så mycket om.

Hästarna på turen var inte vilka gamla kampar som helst. De var alla olika förstås och spännande var och en på sitt vis. Det är underbart och *makalöst* att dundra fram i klockren tölt över lavasanden. I blickfältet har du Hekla och ett par glaciärer.

Sällskapet i Jules Vernes bok pröva-de aldrig igen, så vitt jag vet. Det tänker vi göra, för visst fann vi själens medelpunkt.

Cecilia Bark

STALL 1 DJARFURLAND

1. **Raudhetta Islandshästar** (Lindome)
Turrledning, lektioner, kurser m.m
Tel. 031-94 87 94
margret@raudhetta.se
2. **Bäckalidens Islandshästar
& Ridsport** (Hällesåker)
Ridutrustning till islandshäst
Tel. 031-94 84 56 (Eva Börjesson)
3. **Stall Nersgården** (Hällesåker)
Privatstall, inackordering, kurser
4. **Stall Klevsvik** (Höglanda)
Privatstall, inackordering
Tel. 0300-213 92 (Ulrika Persson)
Inridning & tillridning
Tel. 0300-218 35 (Louice Sporrstätter)
5. **Anderssons Gärd** (Fjärås)
Ovalbana, hyra häst, bed&breakfast,
aromaterapi m.m
Tel. 0300-245 45 (Lisbeth Andersson)
www.anderssonsgard.se
6. **Gneisti Islandshästar** (Hanhals)
Ridskola, turrledning,
inackordering, tillridning
Tel. 0300-159 86 (Nathalie Andersson)
7. **Stall Dalhem** (Onsala)
Privatstall, inackordering, kurser
Tel. 0300-639 72 (Suzanne Adamson)
8. **Stall Dugatorp** (Gällinge)
Turrledning, inackordering, kurser
Tel. 0340-165 22 23
(Thorsteinn & Anna-Karin Sverrisson)
9. **Stall Bräcke** (Gällinge)
Inackordering, privatlektioner, tränings-
hästar, ovalbana mm
Tel. 0300-54 20 23 (Anna Åström)
Turrledning, ridskola
Tel. 0340-65 24 60 (Rosa Berntsson)
10. **Hea Islandshästar** (Sätilla)
Unghästbete och avel. Tel. 0301-429 53
ypm443j@tninet.se
(Susanne Johansson & Fredrik Risberg)
11. **Skogsgårde Islandshästar** (Fegen)
Turrledning, ridskola, kurser m.m
Tel. 0346-610 14
(Ulrica & Björn Sporrstätter)
www.come.to/skogsgarde
12. **Tölt i Väst** (Glommen)
Turrledning, ridskola, uppfödning mm
Tel. 0346-924 22. Fax 0346-924 22.
(Barbro & Otto Beckström)
13. **Rosenlunds gård** (Haverdal)
Avel, saluhästar, ridutrustning,
hästtransporter m.m
Tel. 035-522 80
(Agneta Lundin och Thomas Gulve)
14. **Svalbacka Islandshästar** (Tostared)
Turrledning
Tel. 0320-611 04 (Tünde och Thomas)
http://hem.passagen.se/svalbacka
15. **Ridum Islandshästar, Ersgården**
(Greggered)
Inackorderingar, äventyrsridning,
saluhästar, sommarbete mm
Tel. 0705-46 47 25
E-post: info@ridum.com
Hemsida www.ridum.com
16. **Åsens Gärd** (Veddige)
Privatstall och avel
Tel. 0340-62 62 16
(Madelaine Sandström)
17. **Lilla Gräppås Gärd** (Onsala/Vallda)
Privatstall, inackordering, kurser
Tel. 070-394 90 79 (Margareta Pock)

Är din bästa vän värd det bästa?

Människans bästa vän kan aldrig värderas i pengar, ändå är det just ett ekonomiskt skydd det handlar om när något händer. Det är också då du behöver ett försäkringsbolag du verkligen kan lita på, som ställer upp när du och ditt djur behöver det som mest. På Folksam dotjer vi aldrig något i det finstilta, vi vill helt enkelt att du ska veta vad som gäller – när det gäller.

Hund, katt – och häst!

Nu kan också du som är hästägare försäkra dina djur hos oss. Vår filosofi är att i möjligaste mån anpassa lösningar efter behov, och inte tvärtom. Därför kan vi också ge det försäkringskydd du och ditt djur behöver. Oavsett om du äger en häst, hund eller katt.

Vi finns till för dig!

Våra kunniga ombud finns över hela Sverige för att hjälpa dig hitta den lösning som passar bäst. Om något oförutsett inträffar får du snabbt och enkelt ersättning för dina utgifter – det är ju vårt jobb!

Varför betala mer än nödvändigt!

Folksam är det enda djurförsäkringsbolag som inte tar ut några extra avgifter om du väljer att betala via autogiro. Att dela upp betalningen månadsvis är dessutom enklare och tryggare, beloppet dras automatiskt och du behöver aldrig vara orolig för att missa en betalning.

Vill du veta mer?

Ring 020-37 57 22 eller besök oss på www.folksam.se

Kontakta
Lena Borssén
tel. 0321-32929
mob. 0708-316200
fax. 0321-32930

Godkänd: ID kontrollant och
CHIP märkare

Folksam

Tina Bodin

Sommarbad med Mia och jag vid Lilla Iglatjärn

Född var och när? Jag är 26 år gammal och jag är uppväxt i Rävlanda.

Familj: Min egna lilla familj består av min sambo Fredrik, våran älskade vovve Noi och våra två små fyrbenta tjejer Järna och Hera. Vi bor på ett jätte härligt ställe på landet öster om Kungsbacka.

Mina föräldrar och min lilllasyter bor i Rävlanda och min storebror bor i Göteborg. Min syster rider och min familj har alltid ställt upp och hjälpt mig med mitt hästintresse.

Arbetar med? Jag studerar Miljövetenskap på Göteborgsuniversitet och mitt mål är att jobba som Miljö- och djurskyddsinspektör. Jag har alltid haft ett stort intresse för djur och natur och det känns privilegierat att kunna få jobba med det. Att ingripa och hjälpa djur som inte har det bra och även att få träffa trevliga människor som verkligen bryr sig om sina djur känns givande.

Medlem i Djarfur sedan samt ev. syn-

punkter? Jag tror att jag har varit medlem i Djarfur sedan 1997.

Djarfur verkar att vara en mycket trevlig klubb med hjälpsamma människor och när den proffsiga klubbtidningen ligger i brevlådan blir man alltid lika glad att få läsa den. Jag tycker att kursutbudet är lite tunt men det är ju upp till alla att anordna olika slags kurser och meddela detta till djarfur medlemmar.

Din hästbakgrund? Som alla andra flickor började mitt hästintresse tidigt. Jag började rida på ridskola när jag var sex år. Jag var jätterädd för att rida (jag stod mest i mitten av ridhuset och hade ont i magen) och jag var lika rädd för de fräcka stalltjejerna. Jag fick låna ett russ, Lilla My, hemma i Rävlanda och jag lärde mig mycket och rädslan gick över. När jag blev tretton år såldes hästen och jag var helt förtvivlad. Min mamma berättade att familjen Lundin i Rävlanda hade fått hem tre islandshästar och jag fick förmånen att börja rida hos Arne och Agneta. Mina kompisar tyckte att jag red

DJARFURPORTRÄTTET

på jättekonstiga hästar men för varje dag som gick blev jag mer och mer förtjust i dessa härliga hästar. Det har varit utvecklande att få kunna låna och rida så många olika hästar, både unghästar som rutinerade tävlingshästar.

Sommaren när jag fyllde 16 år åkte jag och min kompis till Island och jobbade på Arbakki Stuteri i Hella. Där var det hårt arbetande dagar, ingen dusch, tre par långkalsonger för att inte frysa ihjäl och varje dag bestod middagen av får och det vill jag lova att man tröttnar på..... Men vi fick uppleva Landsmot, vackra hästar, nöjeslivet i Reykjavik och det häftiga landskapet.

För fyra år sedan fick jag chansen att åka till en av USAs största islandshästgårdar, Alfasaga Farm som ligger på västkusten mellan Portland och Seattle. När jag var där och jobbade hade Karen Brotzman ca 100 islandshästar, varav fyra förstaklass hingstar, många fina bedömda avelsston

Hera

och en massa unghästar. Jag minns att vi kom till gården sent på natten och innan huset blev klart bodde vi i en husvagn. Där låg jag och längtade hem och efter den långa flygresan kändes det som jag hade kommit till månen. Mitt bästa hästminne är absolut på morgonen när jag vaknade och jag gick ut och såg att jag hade kommit till världens paradiset. Från gården kunde man se en vulkan, mäktiga

berg och Alfasaga farm låg inbäddad ensam i det öppna böljande landskapet. Till närmaste cowboystad tog det en halvtimme med bil på små grusvägar. Här stod jag i denna vackra miljö bland hundra islandshästar i USA, det var en häftig

*“Där låg jag och
längtade hem och efter
den långa flygresan kändes
det som jag hade kommit
till månen.”*

känsla.....Mina sysslor på gården var träning av hästar, vi hade 10 hästar som vi tränade var. Vi fick också ha ansvar att rida ut några gånger i veckan och titta till flocken och ibland tog det en hel dag att hitta alla hästarna. Det var inte så mycket tävlingar men vi var ute på mycket "hästshower" och marknadsförde islandshästrasen. Det är väldigt ovanligt med islandshästar i USA och i det område där jag jobbade rider alla westernridning. Men när vi fick kunder kunde de t.ex. köpa tre förstaklass ston och tillbehör som dyra sadlar utan att tveka. Islandshästar i USA är mycket dyra men hästarna som Karen köper från Island flyger till New York och sedan skall de transporteras genom hela USA till Alfasaga så det blir en lång dyr transportsträcka. De satsas mycket på avel på gården för att priserna på de USA

Jag och Járna

födda hästarna kan bli lägre. Magnús Lárusson var huvudtränare på Alfasaga och han använder sig av Monty Roberts metoder, "man skall öka förståelsen och kommunikationen mellan Dig och Din häst". Jag fick framförallt kunskaper om markarbete, frilongering och unghästträning när jag jobbade i USA.

Egna hästar? Jag köpte min första egna islandshäst när jag kom hem från USA. Járnsida är ett sto och hon är rödskäck. Hon är en pigg liten töltmaskin som alltid vill vara till lags och hon är verkligen världens snällaste. För 1,5 år sedan köpte jag och Fredrik våran söta Hera av Haraldur. Hera är underbar att

rida och fast hon är en liten islandshäst är det mycket "HÄST ATT RIDA".

"Ditt stall?" Vårt stall heter Hovgården och där finns våra två ston och en valack som är inackorderad som heter Kjoi som Elin Goksör äger. Ibland kommer Maria Lissbrants hästar Reimar och Ida och hälsar på och då är det full fart i hagarna...

Ditt hästmål? Mina hästmål är att i framtiden tävla Hera i femgång och att be-driva en liten skala av avel. Att ha en unghästflock hemma och få följa upp-växten och att tillslut få rida in hästarna, det hade varit roligt.

Någon favoritinstruktör? Jag har ridit en del för Fredrik Rydström och de kurserna har varit mycket inspirerande. Jag rider varannan vecka för Markus Ljungqvist och det är mycket givande och Markus har mycket breda hästkunskaper. Jag har också börjat rida akademisk ridning för Markus Holst och det verkar vara mycket nyttigt.

Tävlingsambitioner, hm.....jag är nog mer än skogsmulle än en tävlingsmänniska. Jag tävlade ganska mycket när jag var yngre på Bliki och han var en sån fin häst så då fick men en och annan rosett. Hera har jag tävlat en del med och jag har varit jätte nöjd med våra resultat och vi får väl se när man tävlar henne i femgång i framtiden.

Tjätige Tirre glappar vidare...

Hej alla hästar i Djarfurland!

Hur har sommaren varit? Jag hoppas att ni har haft en lugn och avkopplande sommar med grönt gräs i obegränsade mängder, lagom med arbete och så lite insekter som möjligt! Själv har jag haft det riktigt bra, kan jag säga så här med facit i hand, men det började minst sagt oroväckande. Jag började ana oråd när det dök upp några mattar i flock

(man skall alltid se upp när de är i flock), och min lillmatte var med.

Lillmatte kom in och började borsta mig, medans stormatte och några till försvann ut lika fort igen. Klart skumt. Vad de hade haft för sig blev jag snabbt varse när jag kom ut i paddocken med lillmatte på ryggen. Där hade de nämligen ställt upp ett gäng mystiska formationer i olika konstiga färger. Efter ett litet tag blev jag varse att det var meningen att jag och några olyckskamrater till skulle hoppa över dessa märkliga tingestar. Hinder ser, i min värld, ut ungefär som ett stort H, ibland med ett X i mitten. De är klart avgränsade i sida tack vare höga stolpar, och det jag skall hoppa över är tvåfärgat i en acceptabel färgskala. Så var inte fallet med dessa nya tingestar. De såg snarare ut som ett långt utdraget n. Tänk dig två stora vita sockerbitar (som givetvis inte går att äta) med en bom emellan. Kanske inte så märkligt, kan tyckas, men problemet var egentligen inte formen, utan färgen! Några av de här bommarna har, för oss hästar, klart läskiga färger! De liksom skriker åt oss. Jag misstänker

att människor inte ser färger på samma sätt som vi hästar, för de verkade (som vanligt) inte reagera nämnvärt. Nåja, efter några försök tänkte jag att det antagligen är lika bra att hoppa över de där hindern, för att få det hela överstökad så snart som möjligt. Men några av bommarna var så läskiga så jag nästan inte vågade, men jag gjorde det ändå. Jag blundade och tog i

“Flaggor och lösa plastbitar vajade vackert, men opålitligt och skrämmande, för vinden”

ordentligt, och klarade mig över. Min krigslist lyckades riktigt bra, för efter en stund tyckte mattarna att vi var så duktiga att det kunde räcka. Skönt, tänkte jag, nu är det över för den här gången! Ack vad jag bedrog mig. Detta visade sig bara vara början.

För nästa dag var det ännu värre! Det var en blåsig dag med vackert väder. Flaggor och lösa plastbitar vajade vackert, men opålitligt och skrämmande, för vinden. Då bestämde sig människorna för att ha hopptävling! Och nu var det ingen lek, kan jag tala om! De hade inrett paddocken med en livsfarlig blandning av H, X och n! Och på utsidan, där alla goda ensilagebalar står på vintern, hade de en s k framhoppningsbana med ett ilsket rytande n-hinder! Stallplanen varfull av människor och hästar, både från mitt stall och andra stall. Jag blev genast jättenervös.

Lillmatte satt upp på min rygg, och så traskade jag och Stormur ut på en liten uppvärmningsrunda BORT från alla läskigheter. Det var ju trevligt så länge det varade, men snart var vi tillbaka bland läskigheterna och skulle hoppa fram över det där skrikhindret utanför paddocken.

Jag vägrade. Aldrig i livet, tänkte jag, jag hoppar INTE över det där. Hellre dör jag! Svartfoten Stormur hoppade glatt fram och tillbaka, men inte jag. Nu närmade sig stormatte med långa steg. OK, tänkte jag, jag hoppar EN gång, sedan får det vara bra. Jag sprang efter Stormur mot hindret, och framför allt mot stallet, kastade mig över hindret och lade sedan in en extra växel upp mot stallet. Jag hann inte så långt innan lillmatte drog i bromsen för allt vad tygeln höll, och väluppfostrad som man är var det bara att stanna. Tillbaka igen. Men nu hade jag ju hoppat en gång, så nu tänkte jag verkligen inte göra det fler gånger! Varje gång jag närmade mig hindret smet jag lite snabbt och lätt åt sidan, haha, det här gick ju smidigt tänkte jag.

Lillmatte är duktig, men när det gäller så är Tirre starkast! Nu såg jag dock att det började pysa lite ur öronen på stormatte. Det brukar betyda att om jag inte skärper mig så kan det bli otrevligt, så jag kastade mig dödsföraktande över hindret ett par gånger till. Kängururna i Australien skulle ha blivit gröna av avundsjuka om de sett mig, så högt hoppade jag!

Fylld av onda aningar gjorde jag så entré i paddocken. Där var det meningen att vi skulle få hoppa ett par hinder till som uppvärmning. Jag blev helt paralyserad när jag kom in där, och vågade nästan

inte gå nära hindren alls! Mattarna försökte med en massa knep. Ett extra fult knep var att rida före med en annan häst. Det var en liten söt häst som jag gärna hade nosat lite på, så jag gick efter några steg. Men jag insåg snart att här var det något lurtt på gång, när den lilla söta hästen glatt skuttade över ett hinder mitt framför

nosen på mig. Som tur var hann jag tvärnita och kasta mig åt sidan!

Nu skulle tävlingen börja. Spänt sållade jag mig till resten av gänget utanför paddocken. Tur att jag inte skulle in först i alla-fall! Jodå, de andra klarade sig runt utan några större bekymmer. Ibland tror jag att jag är den ende som förstår hur farliga saker och ting omkring oss är... Och nu var det min tur. Jag gick försiktigt in på banan.

Lillmatte styrde mig mot första hindret, men jag var alert och sprang åt sidan trots att stormattarna hade placerat ut sig listigt runt omkring. Nära ögat. Men lillmatte är envis, och styrde mig på nytt mot hindret. Och nu visade stormattarna verkligen hur listiga och opålitliga de kan vara! De fanns överallt, bakom mig, bredvid mig och alla hade de bara en tanke i huvudet! Nämligen att jaga en stackars häst över hinder efter hinder. Några gånger lyckades jag smita förbi, men genast var de där och jagade tillbaka mig. Jag hoppade jättehögt

över alla hindren, och klarade på så sätt livhanken på både mig och lillmatte. Jag kände mig verkligen som en hjälte när jag gick ut från banan!

Men något stämde inte, för trots min hjältemodiga insats var lillmatte ARG på mig. Hon som brukar vara min bästa kompis och som klappar mig och pratar med mig satt tyst och trumpen på min rygg... Aj aj aj...

Tävlingar brukar alltid innebära prisutdelning. Den här gången också, såklart. Jag fick två vita rosetter med mig hem denna dag (tro inte att det räckte med ett varv på banan). Lillmatte vägrade befatta sig med dem, och klev med arga steg iväg och satte sig i den där konservburken de brukar fara omkring i. Stormatte fick klä av mig och pyssla om mig i stället.

Jag måste erkänna att jag fick lite ont i samvetet efter ett tag. Okej att jag tyckte att det var väldigt läskigt, men var det så farligt egentligen? Tänk om lillmatte inte tyckte om mig längre? Som tur var fick jag efter bara några dagar en chans att återupprätta vårt goda förhållande. Jag och några av stallkompisarna blev inlastade i den där lådan på hjul, och transporterade till en av de där O-formade vägarna som man springer runt på. Aha, tänkte snillet Tyrffingur, tävling igen! Nu skall jag minsann visa att jag är värd havren i krubban! Först var det lillmattes tur. Vi red alla möjliga gångarter i tur och ordning, och jag ansträngde mig verkligen för att göra rätt. Sedan var det stormatte och jag som skulle visa vad vi kunde, och trots att jag redan sprungit runt i alla gångarter så gjorde jag det tålmodigt en gång till. Nu väntade alla med spänning på resultatet. Hästarnas namn lästes upp ett efter ett, och tillslut var det bara mitt namn kvar! Att få sitt namn uppläst sist är något väldigt fint, och det resulterar i att man får en blågul rosett, som mattarna tycker väldigt

mycket om. Och detta lyckades jag göra dubbelt upp denna dag! Jag kände mig generös och tillmötesgående, och inte så lite nöjd med mig själv efteråt. Jag kan om jag vill, nämligen!

Efter denna intensiva vecka förflöt resten av sommaren lungt utan fler tävlingsdumheter. De där läbbiga hindren har jag fått stifta närmre bekantskapet med ett par gånger, när mattarna har haft löshoppning. Jag tycker fortfarande inte om dem, men jag hoppar över dem ändå bara för att jag är så snäll.

Men nu är sommaren över, det har jag bevis på. Den där Markus dök nämligen upp häromdagen igen. Bad news för tjocka små hästar. Han är fullkomligt livsfarlig, gapar och skriker och viftar med armarna precis framför min nos så jag blir alldeles nervös! Totalt okontrollerat kroppsspråk, måste jag säga. Som tur är har han bättre koll på kroppsspråket när han stiger upp på min rygg och rider... Han var mycket tydlig med vad han ville att jag skulle göra. Jag skärpte till mig allt vad jag orkade, för jag tänkte att om jag inte bråkar så går det nog över snart. Och det gjorde det! Pust!

Nej, hörrni, nu skall jag gå ut och ta vara på de sista grässtråna i hagen.

Tölta lungt!
*Hösthälsningar från
TirreVirre*

• • • NYAMEDLEMMAR • • •

Välkomna till Djarfur:

Caroline Montheli, Särö (S), Lina Lundberg, Billdal (M),
Jesper Lundberg, Billdal (M), Julia Skinnars, Onsala (S), Marika
Nilsson, Rolfstorp (S), Helen Bergström Örn, Onsala (S),
Tina Nordin, Lindome (S), Emma Johansson, Heberg (J),
Eva Stark, Onsala (S), Malin Stark, Onsala (F),
Emelie Stark, Onsala (M), Yvonne Benzian, Hovås (St),
Anne-Marie Henriksson, Getinge (S), Lois Johansson, Torup (S),
Agneta Kerberg, Falkenberg (S), Emelie Eriksson, Vallda (J)

• • • DJARFURSHOPEN • • •

Broderade Djarfur-logotyper	60:-
Guldbrodyr på vit, blå, vinröd eller svart botten	
Djarfur-strumpor	45:-
Gråa med vinröda detaljer, Stl dam, herr & barn	
Isskrapa	10:-
Mugg , klubbgrön alt. vinröd med vitt tryck.	50:-
Klubbdekal , (ca 10 x 10 cm)	5:-
Dekal , (ca 10 x 40 cm) ISLANDSHÄSTEN - Vikingahästen	25:-
Skjorta , eucalyptus med vinrött tryck	300:-
T-shirt , (Varfur Djarfur...) vit	60:-
T-shirt barn , (Varfur Djarfur...) vit	50:-

Fina logobrodyrer i 4 olika färger. Snyggt på kavajen, schabraket, jackan etc.

Försäljningsställen:

Stall Klevsvik, Skogsgårde Islandshästar, Biskoptorps Islandshästar *nytt*

• • • ANSLAGSTAVLAN • • •

Djarfurmedlemmar annonserar gratis på denna sidan

Ryttare sökes / Häst till salu

Ryttare hel- eller halvtid till:

Athena, sto född -97. Ska föla i maj -04, men behöver hållas igång under hösten (vintern). Pigg och ärlig tjej med bra gångarter.

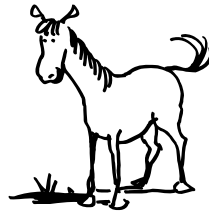
Fåkur, valack född -98. En go' kille som är riden till och från i 1,5 år. Är fortfarande lite känslig under ryttare, men har mycket att ge, alla gångarter finns där. Fåkur är också till salu.

Skolli, hingst född -99. Inriden i våras, men lätt att ha att göra med och stabil att rida. En härlig och lättlärd kille.

Alla hästarna finns i Stall Klevsvik. Paddock och närhet till skog och grusvägar. Ridlektioner kan fås hela hösten.

Intresserad? Hör med Louice eller Christian för provridning mm.

Louice Sporsäter 0709-66 64 00
Christian Persson 070-604 95 50
Hem 0300-218 35

Säljes!

Havre, hel eller krossad.

Halm - Torvströ.

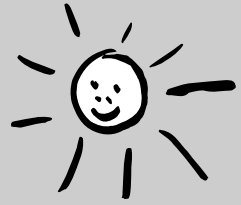
Klevsviks Gård,

Ingvar 0706-30 47 47

Lediga boxplatser i stall Bräcke

Tillgång till belyst paddock, ovalbana och fina ridvägar.

För mer info ring Anna,
tel. 0300-54 20 23, 0707-79 32 30

Säljes!

Sadel: Nordica svart 5000 kr (ny 10 000 kr)
Säkerhetsväst: Mountain Horse stl xs: 700 kr.
Ridbyxa jeans stl 170: 150 kr.

För tävling:

Kavaj svart stl 152-158 :300 kr
Vita ridbyxor stl 170: 150 kr

Marie Sunebring

tel: 031-795 38 48, mobil 0709-16 24 47

Unghingstbete finnes i Gällinge.

Ring Sussie
0300-54 24 02
0703-59 69 31

Till salu!

Agnes 6 år
Välrest 4-gångssto med mycket
bra gångarter och härligt lynne.
Brun med svart jättelång man.
Mycket utvecklingsbar till
tävling eller avel.

Snerpa 5 år
Movindott 4-gångssto med bra
gångarter. Orädd, pigg, glad och
lättriden häst. Ett charmtroll att
utvecklas med.

Ring: Thorsteinn 0340-652223

Sadel säljes!

Island Geysir,
2000 kr.

Ulrika Persson
0702-234 062

• • • KALENDARIUM2003 • • •

SEPTEMBER

- 9 september **Dressyrtävling**, stall Dalhem, Onsala
- 20 september **Djarfur KM**, stall Bräcke, Gällinge
- 26-28 september **SM Gaedingakeppni - Breeders Trophy**, Strömsholm
- 27-28 sept **Breeders Final**, Strömsholm
- 29 septemberr **Trailträning**, Gneisti Islandshästar, Hanhals 18.00

OKTOBER

- 4-5 oktober **Kappi Höst**, Sävebanan
- 6 oktober **Trailtävling**, Gneisti Islandshästar, Hanhals 18.00
- 11-12 oktober **Tävlingskurs för Nathalie**, Anderssons Gärd
- 12 oktober **Djarfurs Höstmöte**, stall Bräcke, Gällinge 19.00
- 18-19 oktober **Kurs för Maria Bergh**, Stall Styringe, Kvibille

NOVEMBER

- 16 november **Deadline Djarfur Bladet nr 4**

Kalendariet uppdateras i varje nummer.

Deadline nästa nummer 16 november